

شماره بخشنامه : 20317-212

تاریخ : ۱۴۰۲/۱۱/۰۲

<p>ارسال تصویر دادنامه شماره 140231390002458923 مورخ 1402/09/21 هیأت عمومی دیوان عدالت اداری متضمن رد شکایت بلاوجه آقای بهمن زبردست از بند (ج) بخشنامه شماره 211/2125/24831 مورخ 1385/06/27 و بخشنامه شماره 200/7951 مورخ 1390/04/06 سازمان امور مالیاتی کشور</p>	<p>موضوع</p>
---	--------------

شماره: 212/20317/ص

تاریخ: 1402/11/02

مدیران کل محترم امور مالیاتی

تصویر دادنامه شماره 140231390002458923 مورخ 1402/09/21 هیأت عمومی دیوان عدالت اداری متضمن رد شکایت بلاوجه آقای بهمن زبردست از بند (ج) بخشنامه شماره 211/2125/24831 مورخ 1385/06/27 و بخشنامه شماره 200/7951 مورخ 1390/04/06 سازمان امور مالیاتی کشور؛ برای استحضار ارسال می‌شود.

خلاصه پیام رای:

* وفق مقررات مورد شکایت، پذیرش سود و کارمزد پرداختی بابت تسهیلات دریافتی از بانک‌های خارجی، به عنوان هزینه‌های قابل قبول مالیاتی حداکثر به میزان نرخ $LIBOR + 2/5$ درصد، مورد پذیرش قرار گرفته است .

* شاکی مدعی است مقررات معترض‌عنه بر خلاف بند 18 ماده (148) «قانون مالیات‌های مستقیم» اصلاحی مصوب 1380 است که به موجب آن سود و کارمزد پرداختی به مطلق بانک‌ها از جمله بانک‌های خارجی بدون تعیین سقف حداکثری، به عنوان هزینه قابل قبول پذیرفته شده است.

* به موجب دادنامه دیوان، با عنایت به بند 18 ماده 148 و تبصره ماده 145 ق.م.م، سود و کارمزد پرداختی به بانک‌ها و موسسات اعتباری که دارای تایید از بانک مرکزی باشند، به عنوان هزینه قابل قبول تلقی می‌شوند. بنابراین از آنجا که بانک‌های خارجی مجوزی از بانک مرکزی ندارند، سود و کارمزد پرداختی مودیان به بانک‌های خارجی مشمول احکام مندرج در مواد قانونی مذکور نخواهد بود؛ از این روی مقررات معترض‌عنه که در چارچوب اختیار حاصل از تبصره 1 ماده 148 قانون مذکور با پیشنهاد سازمان و موافقت وزیر امور اقتصادی و دارایی، میزان مشخصی را برای پذیرش هزینه‌های مذکور مقرر نموده است، مخالف با قوانین و مقررات ناظر بر موضوع نمی‌باشند.

مطلب فوق حاوی خلاصه رای است و لزوما منعکس کننده تمامی ابعاد مطروحه در دادنامه اصداری نیست.

حسین عبداللهی

مدیر کل دفتر حقوقی و قراردادهای مالیاتی

